

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Az új villamosrend idillje*

Forrás:

Az Újság

Bp.

(Helv)

1918. III. 22.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1918"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23.

Budapest főváros házi nyomdája 1919.

— Az új villamos „rend” idillje. Kár csak egy szót is vesztegetni róla: a budapesti közönségnek hiába csinálunk rendeleteket, tilalmakat, az mind csak papiroson marad. Minálunk semmit sem vesznek komolyan. Egy-két nap alatt itt minden elposványosodik és a pesti vicez czéltáblájával degradálódik. Immár egy hete annak, hogy az új villamos rend életbe lépett. Egyelőre csak próbaképpen, de a valóságban szinte halva születve. Az új villamos rend óta kétféle észlelete van a közönségnek. Az egyik telve drámai momentumokkal. Szuronyos katonák kísérik a hátul leszállókat, illetve az állítólag e miatt engedetleneket, szembeszállókat a legközelebbi rendőrig, a ki aztán jegyzőkönyvet vesz föl és tovább kíséri a lefűlelt, jóképű bűnöst. A másik fajtájú észlelet csupa kórikum. Szinte termeli az adatokat a kabarék számára. Napirenden vannak a boszusággal kezdődő és a kacajjal végződő jelenetek. Ma például az történt, hogy egy, teljesen szuronyos katonamentes megállónál egy öreg baka nemcsak hogy hátul szállott le, de azonfelül még a kocsijáró ut felé eső oldalon és ráadásul még a szivarja is füstölt a szájában. Egy izzadtan kinlódó utas meg nem állhatta, hogy utána ne kiáltson:

— A katonának mindent szabad. Elül száll föl, hátul száll le, ellenkező irányban ugrik le és még döhányzik is.

Az öreg baka visszafelé köpött egyet és fölényesen kiáltott a villamos fölé:

— Panasztát írásban adja be a m. kir. só-

hivatalnál.

Persze hogy az általános méltatlankodás a fölszólaló hátrányára nyomban vidámsággá alakult át. A másik eset ma délután a keleti pályaudvar közelében történt. Jól öltözött polgári asszonyosság szállt föl a zsufolt villamosra és rengeteg kinlódás után végre sikerült neki magát az első Perronra áttörnnie. Egy megállónál egy gigerli kényelmesen föluggrott melléje a tilos első Perronon. A kövér urinó méltatlankodva rászólt:

— Igazán fölháborító, hogy némely ember mennyire visszaél az emberek türelmével. Itt önnök nincs joga fölszállani.

A fiatalember nyugodtan feleli:

— Talán kissé csendesebben és illedelmesebben beszélne?

Az asszonyosság haragosan folytatta:

— Jogom van szabálytalan viselkedését kifogásolni.

A gigerli még nyugodtabban:

— Ne lármázzék *(kiveszi a tárcsáját)*, adjon egy átszállót a városra.

Az urinó fölháborodva:

— Csak nem vak talán, hogy engem kalauznónek néz.

A fiatalember ekszkuzálja magát:

— Bocsánat, de igazán azt hittem, hogy kalauznó tetszik lenni, mert hogy úgy tetszik rendelkezni és parancsolgatni a villamoson.